

“मीठे बच्चे- तिमीलाई श्रीमत मिलेको छ- आत्म-अभिमानि बनेर बाबालाई याद गर, कुनै पनि -कुरामा तिमीले विवाद गर्नु छैन ।”

प्रश्न:- बुद्धियोग स्वच्छ बनेर बाबासँग लाग्न सकोस्, त्यसको युक्ति कुनचाहिँ रचिएको छ ?

उत्तर:- ७ दिनको भट्टी । कोही पनि नयाँ आउँछ भने उसलाई ७ दिनको लागि भट्टीमा बसाऊ जसले गर्दा बुद्धिको मैला (किचडा) निक्कियोस् र गुप्त बाबा, गुप्त पढाइ र गुप्त वर्सालाई पहिचान गर्न सकोस् । यदि यत्तिकै बसे भने अलमलिन्छन्, केही पनि बुझ्ने छैनन् ।

गीत:- जाग सजनियां जाग... ।

ओम् शान्ति । बच्चाहरूलाई ज्ञानी आत्मा बनाउनको लागि यस्ता-यस्ता गीतहरू जुन छन् ती सुनाएर फेरि त्यसको अर्थ निकाल्नुपर्छ अनि वाणी खुल्नेछ । थाहा हुन्छ कहाँसम्म सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तको ज्ञान बुद्धिमा छ । तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा त माथिदेखि लिएर मूलवतन, सूक्ष्मवतन, स्थूलवतनको आदि-मध्य-अन्तको सारा रहस्य मानौं चम्किन्छ । बाबाको पासमा पनि यो ज्ञान छ जुन तिमीलाई सुनाउनुहुन्छ । यो हो विल्कुल नयाँ ज्ञान । शास्त्र आदिमा नाम छन् तर ती नाम लियो भने अलमलिन्छन्, विवाद गर्न थाल्छन् । यहाँ त विल्कुल सहज रीति सम्झाउनुहुन्छ- भगवानुवाच, मलाई याद गर, म नै पतित-पावन हुँ । कहिल्यै पनि कृष्णलाई वा ब्रह्मा, विष्णु, शंकर आदिलाई पतित-पावन भन्न मिल्दैन । सूक्ष्मवतनवासीलाई पनि तिमी पतित-पावन भन्दैनौ भने स्थूलवतनका मनुष्यहरू पतित-पावन कसरी हुन सक्छन् ? यो ज्ञान पनि तिम्रो बुद्धिमा नै छ । शास्त्रहरूको बारेमा बढी विवाद गर्नु राम्रो होइन । धेरै वाद-विवाद हुन थाल्छ । एक-अर्कालाई लठ्ठीले पनि हिकाउन थाल्छन् । तिमीलाई त धेरै सजिलोसँग सम्झाइन्छ । शास्त्रहरूको बारेमा अति (टू मच) मा जानु छैन । मूल कुरा हो नै आत्म-अभिमानि बन्ने । आफूलाई आत्मा सम्झनु छ र बाबालाई याद गर्नु छ । यो श्रीमत हो मुख्य । बाँकी हो विस्तार । बीज कति सानो छ, बाँकी वृक्षको विस्तार छ । जसरी बीजमा सारा ज्ञान समाहित हुन्छ त्यसरी नै यो सारा ज्ञान पनि बीजमा समाहित छ । तिम्रो बुद्धिमा बीज र वृक्ष आएको छ । जसरी तिमीले जान्दछौ त्यसरी अरू कसैले सम्झदैन । वृक्षको आयु नै लामो लेखिदिएका छन् । बाबा बसेर बीज र वृक्ष वा ड्रामा चक्रको रहस्य सम्झाउनुहुन्छ । तिमी हौ स्वदर्शन चक्रधारी । कोही नयाँ आए र बाबाले स्वदर्शन चक्रधारी बच्चाहरू भनेर तिनको महिमा गर्नुभयो भने कसैले यो कुरा बुझ्न सक्दैन । उनीहरूले त आफूलाई बच्चा नै सम्झदैनन् । यी बाबा पनि गुप्त छन् भने ज्ञान पनि गुप्त छ, वर्सा पनि गुप्त छ । नयाँ कसैले पनि सुने भने अलमलिन्छन्, त्यसैले ७ दिनको भट्टीमा बसाइन्छ । यो जुन ७ दिनसम्म भागवत वा रामायण चलाउँछन्, वास्तवमा यो यस समयमा ७ दिनको लागि भट्टीमा राखिन्छ जसले गर्दा बुद्धिमा भएको मैला जति निक्किलन सकोस् र बाबासँग बुद्धियोग लागोस् । यहाँ सबै रोगी छन् । सत्ययुगमा यी रोगहरू हुँदैनन् । यो आधा कल्पको रोग हो, ५ विकारको रोग धेरै ठूलो छ । वहाँ त देही-अभिमानि रहन्छन्, जान्दछौ- हामी आत्माहरूले एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छौं । पहिलेदेखि नै साक्षात्कार हुन्छ । कहिल्यै अकालमा मृत्यु हुँदैन । तिमीले कालमाथि जित पाउँछौ । काल-काल महाकाल भन्छन् । महाकालको पनि मन्दिर हुन्छ । सिक्खहरूको फेरि अकालतख्त छ । वास्तवमा अकालतख्त यो भृकुटी हो, जहाँ आत्मा विराजमान हुन्छ । सबै आत्माहरू यस अकालतख्तमा बसेका छन् । बाबा बसेर यो सम्झाउनुहुन्छ । बाबाको आफ्नो तख्त त छैन । उहाँले आएर यिनको यो तख्त लिनुहुन्छ । यस तख्तमा बसेर तिमी बच्चाहरूलाई ताउसी तख्त नशीन (मयूर आसनधारी) बनाउनुहुन्छ । तिमी जान्दछौ- त्यो ताउसी तख्त कस्तो हुन्छ जसमा लक्ष्मी-नारायण विराजमान हुनेछन् । ताउसी तख्तको गायन छ नि ।

विचार गर्नु छ, उहाँलाई भोलानाथ भगवान् किन भनिन्छ ? भोलानाथ भगवान् भन्नाले बुद्धि माथितिर जान्छ । साधु-सन्त आदिले उहाँलाई याद गर भनी औंलाले इशारा पनि यसरी दिन्छन् नि । यथार्थ रीतिले त कसैले पनि जान्न सक्दैनन् । अहिले पतित-पावन बाबा सम्मुख आएर भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्नु भन्ने तिमी विकर्म विनाश हुन्छन् । ग्यारेन्टी छ । गीतामा पनि लेखिएको छ तर तिमी गीताको एउटा उपमा दिन्छौ भने उनीहरूले १० वटा दिनेछन्, त्यसैले आवश्यकता छैन । जसले शास्त्र आदि पढेका छन् उनीहरूले सम्झन्छन् हामी लड्न सक्छौं । तिमी बच्चाहरू जसले यी शास्त्र आदिलाई जान्दै जान्दैनौ, तिमीलाई त्यसको कहिले नाम पनि लिनु हुँदैन । केवल भन भगवान्ले भन्नुहुन्छ- म आफ्नो पितालाई याद गर, उहाँलाई नै पतित-पावन भनिन्छ । गाउँछन् पनि, पतित-पावन सीताराम...

संन्यासीहरू पनि जहाँ-तहाँ धुन लगाइरहन्छन् । यस्ता मत-मतान्तर त धेरै छन् नि । यो गीत कति सुन्दर छ, ड्रामा प्लान अनुसार कल्प-कल्प यस्ता गीत बन्छन्, मानौं तिमी बच्चाहरूको लागि नै बनाइएका हुन् । यस्ता-यस्ता राम्रा-राम्रा गीत छन् । जस्तै- नयनहीन को राह दिखाओ प्रभु । प्रभु कुनै कृष्णलाई कहाँ भन्छन् र । प्रभु वा ईश्वर निराकारलाई नै भनिन्छ । यहाँ तिमी भन्छौ- बाबा, परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ । हुन त उहाँ पनि आत्मा नै हुनुहुन्छ नि । भक्तिमार्गमा अति (टू मच) मा गएका छन् । यहाँ त बिल्कुल सरल कुरा छ । अल्फ र बे । अल्फ अल्लाह, बे बादशाही- यति सरल कुरा छ । बाबालाई याद गर्नु भन्ने तिमी स्वर्गको मालिक बन्नेछौ । वास्तवमा यी लक्ष्मी-नारायण स्वर्गका मालिक, सम्पूर्ण निर्विकारी थिए । त्यसैले बाबालाई याद गर्नाले नै तिमी यस्ता सम्पूर्ण बन्नेछौ । जति जसले याद गर्छ र सेवा गर्छ उति नै उसले उच्च पद पाउँछ । त्यो बुद्धिमा पनि आउँछ, स्कूलमा विद्यार्थीले मैले कम पढ्छु भन्ने सम्झदैन र ! जसले पूरा अटेन्शन दिँदैनन् तिनीहरू पछाडि बसिरहन्छन्, त्यसैले अवश्य फेल हुन्छन् ।

आफूले आफूलाई ताजा (रिफ्रेस) बनाउनको लागि ज्ञानका जुन राम्रा-राम्रा गीत बनेका छन्, तिनीहरूलाई सुनाउनुपर्छ यस्ता-यस्ता गीतहरू आफ्नो घरमा राख्नुपर्छ । अरूलाई यसबाट सम्झाउन पनि सक्नेछौ । कसरी मायाको फेरि छाया पर्छ । शास्त्रहरूमा त यी कुरा छैनन्- कल्पको आयु ५ हजार वर्ष छ । ब्रह्माको दिन र ब्रह्माको रात आधा-आधा छ । यो गीत पनि कसैले त बनाउन लगाएको हुनुपर्छ । बाबा बुद्धिमान्हरूको पनि बुद्धि हुनुहुन्छ, त्यसैले कसैको बुद्धिमा आयो जुन बसेर बनायो । यी गीत आदिमा पनि तिम्रो पासमा कति ध्यानमा जान्थे । एक दिन आउनेछ जब यी गीत गाउनेहरू पनि तिम्रो पासमा आउनेछन् । बाबाको महिमामा यस्ता गीत गाउनेछन् जसले घायल पार्नेछ । यस्ता-यस्ता आउनेछन् । लय (ट्यून) मा पनि भर पर्छ । गायन विद्याको पनि धेरै नाम छ । अहिले त यस्तो कोही छैन । केवल एउटा गीत बनाइएको थियो- कितना मीठा कितना प्यारा... बाबा धेरै मीठा धेरै प्यारा हुनुहुन्छ, त्यसैले त सबैले उहाँलाई याद गर्छन् । यस्तो होइन, देवताहरूले उहाँलाई याद गर्छन् । चित्रहरूमा रामको अगाडि पनि शिवलाई देखाएका छन्, रामले पूजा गरिरहेका छन् । यो गलत हो । देवताहरूले कसैलाई कहाँ याद गर्छन् र । याद त मनुष्यले गर्छन् । तिमी पनि अहिले मनुष्य हो फेरि देवता बन्नेछौ । मनुष्य र देवतामा रात-दिनको फरक छ । तिनै देवताहरू फेरि मनुष्य बन्छन् । कसरी चक्र घुमिरहन्छ कसैलाई पनि थाहा छैन । तिमीलाई अहिले थाहा भएको छ- हामी सत्य-सत्य देवता बन्छौ । अहिले हामी ब्राह्मण हौं, नयाँ दुनियाँमा देवता कहलाउनेछौ । अहिले तिमीलाई आश्चर्य लाग्छ । यी ब्रह्मा स्वयं नै जो यस जन्ममा पहिले पुजारी थिए, श्री नारायणको महिमा गाउँथे, नारायणसँग बडो प्रेम थियो । अहिले अचम्म मान्छन्, फेरि म उही (हम सो) बनिरहेको छु । त्यसैले कति खुसीको पारा चढ्नुपर्छ । तिमी हो अज्ञात योद्धा, अहिंसक । साच्चि नै तिमी डबल अहिंसक हो । न काम कटारी न त्यो लडाईँ । काम अलग हो, क्रोध अलग चीज हो । तिमी हो डबल अहिंसक । अहिंसक सेना । सेना अक्षरबाट उनीहरूले फेरि सेना नै देखाएका छन् । महाभारत लडाईँमा पुरुषको नाम देखाएका छन् । नारी छैनन् । वास्तवमा तिमी हो शिव शक्तिहरू । धेरै संख्या तिमीहरूको भएको कारणले शिव शक्ति सेना भनिन्छ । यी कुरा बाबाले नै बसेर सम्झाउनुहुन्छ ।

अहिले तिमी बच्चाहरू नवयुगलाई याद गर्छौ । दुनियाँमा कसैलाई पनि नवयुगको बारेमा थाहा छैन । उनीहरू त सम्झन्छन् नवयुग ४० हजार वर्षपछि आउनेछ । सत्ययुग नवयुग हो, यो त बडो स्पष्ट छ । त्यसैले बाबाले राय दिनुहुन्छ- यस्ता-यस्ता राम्रा गीतहरू सुनेर पनि रिफ्रेस हुनेछौ र अरूलाई पनि सम्झाउन सक्छौ । यी सबै युक्तिहरू हुन् । यिनको अर्थ पनि केवल तिमी नै सम्झन सक्छौ । आफूलाई ताजा बनाउनको लागि धेरै राम्रा-राम्रा गीतहरू छन् । यी गीतहरूले धेरै मदत गर्छन् । अर्थ लगायो भने मुख पनि खुल्नेछ र खुसी पनि हुनेछ । बाँकी जसले धेरै धारणा गर्न सक्दैनन् उनीहरूको लागि बाबाले भन्नुहुन्छ- घरमा बसेर बाबालाई याद गरिराख । गृहस्थ व्यवहारमा रहँदा केवल यो मन्त्र याद राख- बाबालाई याद गर र पवित्र बन । पहिले पुरुषहरू पत्नीलाई भन्दथे- भगवान्लाई त घरमा पनि याद गर्न सक्छौ, फेरि मन्दिर आदिमा भङ्किने के आवश्यकता छ ? म तिमीलाई मूर्ति दिन्छु, यहाँ बसेर याद गर, ठक्कर (धक्का) खान किन जान्छ्यौ ? यसरी धेरै मानिसहरूले स्त्रीहरूलाई जान दिँदैनथे । कुरा त एउटै हो, पूजा गर्नु र याद गर्नु । जब एकपल्ट देख्छौ भने त्यसै पनि याद गर्न सक्छौ । कृष्णको चित्र त सामान्य छ- मयुरमुकुटधारी । तिमी बच्चाहरूले साक्षात्कार गरेका छौ- कसरी वहाँ जन्म हुन्छ, त्यो पनि साक्षात्कार गरेका छौ,

तर के तिमी त्यसको फोटो निकाल्न सक्छौ ? हुबहु कसैले पनि निकाल्न सक्दैन । दिव्य दृष्टिले केवल देख्न मात्र सक्छौ, बनाउन सक्दैनौ । हो, देखेर वर्णन गर्न सक्छौ, बाँकी त्यो पेन्ट आदि गर्न सक्दैनौ । जतिसुकै होशियार पेन्टर भए पनि, साक्षात्कार भए पनि एक्पुटे चित्र निकाल्न सकिदैन । त्यसैले बाबाले सम्भाउनुभएको छ— कसैसँग बढी विवाद गर्नु छैन । भन, तपाईंलाई केवल पावन बन्नसँग काम छ । शान्ति माग्छौ भने बाबालाई याद गर र पवित्र बन । पवित्र आत्मा यहाँ रहन सक्दैन । ऊ फर्केर गइहाल्छ । आत्माहरूलाई पावन बनाउने शक्ति एक बाबामा छ, अरू कसैले पावन बनाउन सक्दैन । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— यो सारा स्टेज हो, यसमा नाटक हुन्छ । यस समयमा सारा स्टेजमा रावणको राज्य छ । सारा समुद्रमा सृष्टि खडा छ । यो बेहदको टापू हो । तिनीहरू हुन् हदका । यो हो बेहदको कुरा । जसमा आधा कल्प दैवी राज्य, आधा कल्प आसुरी राज्य हुन्छ । यसो हेर्दा खण्ड त अलग-अलग छन्, तर यो सारा हो बेहदको कुरा । तिमी जान्दछौ— हामी जमुना नदीको मीठो पानीको किनारामा नै हुनेछौं । समुद्र आदिमा जाने आवश्यकता रहँदैन । यो जुन द्वारिका भन्छन्, त्यो कुनै समुद्रको बिचमा हुँदैन । द्वारिका कुनै अर्कै चीज होइन । तिमी बच्चाहरूले सबै साक्षात्कार गरेका छौ । शुरूमा यी सन्देशी र गुल्जारले धेरै साक्षात्कार गर्थे । यिनीहरूले सन्देशीको धेरै पार्ट बजाएका छन् किनकि भट्टीमा बच्चाहरूलाई बहलाउनु थियो । त्यसैले साक्षात्कारबाट धेरै नै बहलाइन्थ्यो । बाबा भन्नुहुन्छ— फेरि पछि गएर धेरै बहलाइनेछ । त्यो पार्ट फेरि छुट्टै हुनेछ । गीत पनि छ नि— हमने जो देखा सो तुमने नहीं देखा । तिमीले छिटै छिटै साक्षात्कार गरिरहनेछौ । जसरी परीक्षाको दिन नजिक आउँदा थाहा हुन्छ म कति नम्बरले पास हुन्छु ? तिम्रो पनि यो पढाइ हो । अहिले मानौं तिमी ज्ञानस्वरूप (नलेजफुल) भएर बसेका छौ । सबै सम्पूर्ण त हुँदैनन् । स्कूलमा हमेसा नम्बरवार हुन्छन् । यो पनि ज्ञान हो— मूलवतन, सूक्ष्मवतन, तीनै लोकको तिमीलाई ज्ञान छ । यस सृष्टिको चक्रलाई तिमीले जान्दछौ, यो घुमिरहन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— यस्तो तिमीलाई जुन ज्ञान दिइएको छ, यो अरू कसैले सम्भाउन सक्दैन । तिमीमाथि छ बेहदको दशा । कसैमाथि बृहस्पतिको दशा, कसैमाथि त राहूको दशा छ भने गएर चण्डाल बन्छन् । यो हो बेहदको दशा, त्यो हो हदको दशा । बेहदका बाबाले बेहदको कुरा सुनाउनुहुन्छ, बेहदको वर्सा दिनुहुन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई कति खुसी हुनुपर्छ । तिमीले अनेक पटक बादशाही लिएका छौ र गुमाएका छौ, यो त बिल्कुलै पक्का कुरा हो । नथिंग न्यू, तब तिमी सदा हर्षित रहन सक्छौ । नत्रभने मायाले अत्याउँछ ।

तिमी सबै प्रेमिका (आशिक) हौ एक प्रेमी (माशूक) का । सबै आशिकहरूले उहाँ एक माशूकलाई नै याद गर्छन् । उहाँ आएर सबैलाई सुख दिनुहुन्छ । आधाकल्प उहाँलाई याद गरेका छौ अब उहाँ मिल्नुभएको छ त्यसैले कति खुसी हुनुपर्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सदैव हर्षित रहनको लागि नयाँ केही पनि छैन (नथिंग न्यू) को पाठ पक्का गर्नु छ । बेहदका बाबाले हामीलाई बेहदको बादशाही दिइरहनुभएको छ— यस खुसीमा रहनु छ ।
- २) ज्ञानका राम्रा-राम्रा गीत सुनेर स्वयंलाई ताजा बनाउनु छ । तिनीहरूको अर्थ निकालेर अरूलाई सुनाउनु छ ।

वरदानः— सदा लचिलो (मोल्ड) हुने विशेषताले सम्पर्क र सेवामा सफल हुने सफलतामूर्त भव

जो बच्चाहरूमा स्वयंलाई मोड्न सक्ने विशेषता हुन्छ उनीहरू सहजै गोल्डन एजको स्टेजसम्म पुग्न सक्छन् । जस्तो समय, जस्तो परिस्थिति हुन्छ त्यसै प्रमाण आफ्ना धारणाहरूलाई प्रत्यक्ष गर्नको लागि लचकदार हुनुपर्छ । मोल्ड हुने नै रियल गोल्ड हुन् । जसरी साकार बाबाको विशेषता देख्यौ— जस्तो समय, जस्तो व्यक्ति त्यस्तै रूप— यसरी उहाँको अनुसरण (फलो फादर) गर्नु भन्ने सेवा र सम्पर्क सबैमा सहजै सफलतामूर्त बन्नेछौ ।

स्लोगनः— जहाँ सर्व शक्तिहरू छन् वहाँ निर्विघ्न सफलता साथमा छ ।